

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thomæ A Kempis Canonici Regularis Ord. S. Augustini De Imitatione Christi Libri Quatuor

Thomas <von Kempen>

Coloniæ, 1723

III. Quòd verba Dei cum humilitate sunt audienda: & quòd multi ea non ponderant.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45773](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45773)

na veritas: ne fortè moriar, & sine fructu efficiar, si fuero tantùm foris admonitus, & intus non accensus.

Ne fit mihi ad iudicium, verbum auditum, & non factum: cognitum, nec amatum: creditum, & non servatum.

Loquere igitur, Domine, quia audit servus tuus: verba enim vitæ æternæ habes.

Loquere mihi ad qualemcumque animæ meæ consolationem, & ad totius vitæ meæ emendationem: tibi autem ad laudem & gloriam, & perpetuum honorem.

C A P U T III.

Quòd verba Dei cum humilitate sunt audienda, & quòd multi ea non ponderant.

1. **A** Udi, fili, verba mea, verba suavissima, omnem Philosophorum & sapientium hujus mundi scientiam excedentia.

Verba

Verba mea spiritus & vita sunt, nec humano sensu pensanda. Non sunt ad vanam complacentiam, trahenda, sed in silentio audienda, & cum omni humilitate atque magno affectu suscipienda.

2. Et dixi : Beatus, quem tu erudieris, Domine, & de lege tua docueris eum : ut mitiges ei à diebus malis, & non desoletur in terra :

3. Ego, inquit Dominus, docui Prophetas ab initio, & usque nunc non cesso omnibus loqui :

Sed multi ad vocem meam surdi sunt, & duri.

Plures mundum libentiùs audiunt, quàm Deum : faciliùs sequuntur carnis suæ appetitum, quàm Dei beneplacitum.

Promittit mundus temporalia & parva, & servitur ei aviditate magnâ: ego promitto summa & æterna, & torpescunt mortalium corda.

Quis tantâ curâ mihi in omnibus servit & obedit, sicut mundo & Domini eius servitur? Erubescite Sidon,

ait

ait mare. Et si causam quæris, audi quare.

Pro modica præbenda, longa via curritur: pro æterna vita, à multis vix pes semel à terra levatur.

Vile pretium quæritur: pro uno numismate interdum turpiter litigatur: pro vana re & parva promissione, die noctuque fatigari non timeatur.

4. Sed proh pudor! pro bono incommutabili, pro præmio inæstimabili, pro summo honore, & gloria interminabili, vel ad modicum fatigari pigritatur.

Erubescere ergo, serve piger & querulose, quòd illi paratiores inveniuntur ad perditionem, quàm tu ad vitam.

Gaudent illi ampliùs ad vanitatem, quàm tu ad veritatem.

Equidem spe suâ nonnunquam frustrantur; sed promissio mea neminem fallit, nec confidentem mihi dimittit inanem.

Quod

Quod promisi, dabo; quod dixi, implebo; si tamen usque in finem fidelis in dilectione mea quis permanserit.

Ego remunerator sum omnium bonorum, & fortis probator omnium devotorum.

5. Scribe verba mea in corde tuo, & pertracta diligenter: erunt enim in tempore tentationis valde necessaria.

Quod non intelligis cum legis, cognosces in die visitationis.

Dupliciter soleo electos meos visitare, tentatione scilicet & consolatione.

Et duas lectiones eis quotidie lego: unam, increpando eorum vitia; alteram, exhortando ad virtutum incrementa.

Qui habet verba mea, & spernit ea, habet, qui iudicet eum in novissimo die.

* * * *
* * *

ORA-

O R A T I O

Ad implorandam devotionis gratiam.

6. **D**omine Deus meus, omnia bona mea tu es. Et quis ego sum, ut audeam ad te loqui?

Ego sum pauperrimus servulus tuus, & abjectus vermiculus: multò pauperior & contemptibilior, quàm scio, & dicere audeo.

Memento tamen, Domine, quia nihil sum, nihil habeo, nihilque valeo.

Tu solus bonus, justus & sanctus; tu omnia potes, omnia præstas, omnia imples, solum peccatorem inanem relinquens.

Reminiscere miserationum tuarum, & imple cor meum gratiâ tuâ, qui non vis esse vacua opera tua.

7. Quomodo possum me tolerare in hac misera vita, nisi me confortaverit misericordia & gratia tua?

Noli avertere faciem tuam à me: noli visitationem tuam prolongare:

H

noli

noli consolationem tuam abstrahere, ne fiat anima mea sicut terra sine aqua tibi.

Domine, doce me facere voluntatem tuam, doce me coram te dignè & humiliter conversari, quia sapientia mea tu es, qui in veritate me cognoscis, & cognovisti, antequam fieret mundus, & antequam natus essem in mundo.

C A P U T IV.

Quòd in veritate & humilitate coram Deo conversandum est.

I. **F**lli, ambula coram me in veritate, & in simplicitate cordis tui quære me semper.

Qui ambulat coram me in veritate, tutabitur ab incurfibus malis, & veritas liberabit eum à seductoribus & detractionibus iniquorum.

Si veritas te liberaverit, verè libereris, & non curabis de vanis hominum verbis.

Domine verum est. Sicut dicis, ita, quæso, mecum fiat. Veritas tua
me